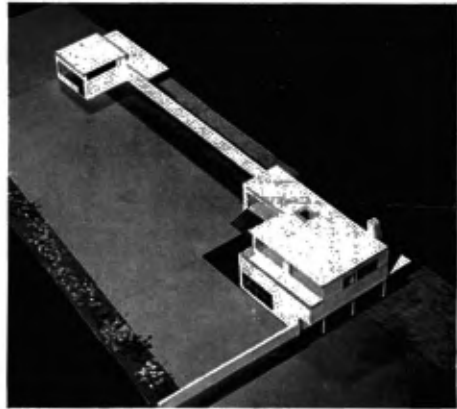

gunstig, ten aanzien van de ontwerpen-Hausbrand werd een beroep gedaan op het aan de commissie toegevoegde lid, architect Dudok te Hilversum, die eenige wijzigingen in de plannen aanbeval, welke de ontwerper bereid bleek aan te brengen. Het gemeentebestuur van Blaricum oordeelde het noodig, teneinde zooveel mogelijk verantwoord te zijn, ook nog de gewestelijke schoonheidscommissie te raadplegen. Het duurde weer eenige maanden alvorens deze commissie er in slaagde, bijeen te komen. Toen zij eenmaal zoover was, is zij echter ook een volle dag in vergadering bijeen gebleven, om de projecten te bespreken. Het resultaat was, dat de ontwerpen voor twee landhuizen van architect Hausbrand werden afgekeurd en dat van de vier ontwerpen-Rietveld er één werd afgekeurd. Het zag er dus voor de drie overige ontwerpen van dezen architect hoopvol uit; na zooveel deskundige adviezen scheen het min of meer in de lijn van het gemeentebestuur te liggen, deze blijkbaar na rijpelijk overweg uitgebrachte adviezen niet buiten beschouwing te laten en eindelijk na een half jaar delibereeren, de bouwvergunningen te verleenen. Wat echter was het resultaat van de overwegingen van het gemeentebestuur? Een brief van 13 October, houdende beslissing op bouw-aanvragen van 30 Mei(!), waarin wordt verklaard, dat B. en W. ook bij volledige aanvaardbaarheid der eventueel nog te verstrekken situatietekening en technische gegevens, bezwaarlijk vrijheid zouden kunnen vinden bouwvergunning te verleenen. „Na overweging van adviezen, ter zake uitgebracht door de plaatselijke Welstandscommissie en de Centrale Schoonheidscommissie voor het Gooi“, luidt het schrijven verder, „zijn wij namelijk tot het inzicht gekomen, dat groote voorzichtigheid dient te worden betracht met het welstandshalve toelaatbaar achten van de bouw van huizen, die in hun uiterlijke verschijning volkomen afwijken van hetgeen naar vrijwel algemeen geldende maatstaf wordt geacht te zijn een bouwaard van landschappelijk karakter. Met name meenen wij, dat het totstandkomen van dergelijke bebouwingen moet worden tegengegaan, indien de bouwplaats een zoodanige is, dat de te stichten huizen reeds om hun ligging sterk in het oog zullen vallen. Daar dit ten opzichte van de huizen welke zij wilt stichten, het geval zou zijn, kunnen wij eventueel geen vrijheid vinden U de gevraagde bouwvergunningen te verleenen.“

Een andere aanvrager kreeg de beslissing, dat hij wel zou mogen bouwen, indien zijn terrein 10 à 15 meter breeder zou zijn, dan

Plan van een landhuis (maquette). Architect K. Symons

het is, een voorwaarde, waaraan in dit geval niet is te voldoen. Deze aanvrager gaat in beroep bij de Raad der Gemeente Blaricum, de drie overige bouwplannen schijnen het hoofd in de schoot te hebben gelegd, echter met één uitzondering. Deze dame gaf na deze teleurstelling een jongen architect opdracht, een nieuw ontwerp in te dienen, thans weer bij B. en W. van Laren. Het merkwaardige is echter, dat dit plan van den heer K. Sijmons alweer een specimen is van hetgeen onder „het nieuwe bouwen“ wordt verstaan, zoodat B. en W. van Laren en de Larense schoonheidscommissie opnieuw voor het dilemma zijn gesteld, of haar criteria nog wel in onze tijd passen. De foto van de maquette betreffende dit bouwplan schijnt voor ieder overtuigend, behalve juist voor degenen, die er over moeten beslissen.

H. Buys

HET OUDE HUIS KRIJGT NIEUWE BEWONERS

In de Punch vond ik onlangs een heerlijk versje dat ik voor U vertaal, zonder het weer op rijm te brengen. Ondanks al de humor zult U toch de weemoed en een klacht er in onderkennen - zulke klachten klagen de Engelschen, die buiten wonen niet alleen!

Het heet: De nieuwe menschen.

Ze hebben het huis achter het boschje gekocht.

Meer dan tweehonderd jaar hebben er alleen maar boeren gewoond Niemand dan de boeren kunnen zoo goed de bijen weer opvangen als ze in Mei gaan zwermen.

Wat konden de tinnen pannnen in het melkhuus te keer gaan, als je de deur niet sloot!

De kinderen beweerden bij kris en bij kras, dat er een spook in de oude boerderij huide.

Dat had hen vaak geroepen.

En hun kushandjes toegeworpen met zijn knokige, spokige handen. Nu hebben de nieuwe menschen de notenboom gemoeid, die zoo'n heerlijke schaduw in de tuin geeft.

De boeren zullen wel oppassen om hen te waarschuwen, dat notenboomen doodbloeden, als je ze snoeit.

Waar de loopeenden waggelen hebben de menschen een mooie nieuwe kamer gebouwd op het zuiden.

Ze hebben het water weggeschept, wat het vee dronk, om er een septic-tank neer te zetten.

Ze hebben hier ruimte gemaakt - daar wat bijgebouwd.

Ze hebben de doorgezakte zolderingen weer glad gemaakt.

Ze hebben het dak hooger gemaakt en de steenen afgekrabd.

Ze hebben het huis vol telefoontoestellen gezet.

Ze hebben erg hun best gedaan en de boel vreeselijk bedorven.

Voor mijn part kunnen ze opvliegen!

Ik hoop, dat de zolderingen weer gaan doorzakken.

Ik hoop, dat het dak weer gaat lekken.

Ik hoop, dat de leggemaaakte waterput weer volloopt.

En ik hoop, dat het spook fiks bij hen gaat spoken!

N. van Wehl

Uw **GAZON** wordt een groen **TAPIJT**

wanneer U bestelt onze uitgave:

„Aanleg en Onderhoud van Gazons en Sportvelden“

Bevat alles wat U wilt weten om een mooi gazon te krijgen en te behouden.

32 blz., 24 afbeeldingen op kunstdrukpapier. Omslag in kleuren.

Prijs franco p. post f0.33

Uitgegeven en verkrijgbaar

bij Turkenburg's Zaadhandel - Bodegraven.